

3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 86, 23.3.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2013. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) — Generali-Providencia Biztosító Zrt. protiv Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Predmet C-470/13)

(2013/C 367/36)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Tuženik: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Prethodna pitanja

1. Mogu li države članice isključiti gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u postupku za sklapanje ugovora o javnoj nabavi iz razloga koji su različiti od onih pobrojanih u članku 45. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (¹) — osobito iz razloga koji se smatraju opravdanima sa stajališta zaštite javnog interesa, legitimnih interesa naručitelja ili poštenog tržišnog natjecanja i održavanja pravednosti u tržišnom natjecanju — te, u slučaju pozitivnog odgovora, je li u skladu s uvodnom izjavom 2. u obrazloženju navedene direktive i s člancima 18., 34., 49. i 56. UFEU-a pristupiti takvom isključenju u pogledu gospodarskog subjekta koji je počinio povredu u obavljanju gospodarske ili profesionalne djelatnosti, utvrđenu prije najviše pet godina pravomoćnom sudskom presudom?
2. U slučaju negativnog odgovora Suda na prvo pitanje, treba li članak 45. stavak 2. podstavak 1. Direktive 2004/18, a posebno točke (c) i (d) navedene odredbe, tumačiti na način da iz postupka za sklapanje ugovora o javnoj nabavi valja isključiti svakog gospodarskog subjekta koji je počinio povredu utvrđenu od strane upravnog ili sudskog

tijela u postupku koji se odnosi na tržišno natjecanje, a koji je pokrenut u vezi s njegovom gospodarskom ili profesionalnom djelatnošću, primjenjujući na gospodarskog subjekta, zbog navedene povrede, pravne posljedice u području tržišnog natjecanja?

(¹) Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2013. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) — Froukje Faber protiv Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Predmet C-497/13)

(2013/C 367/37)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Froukje Faber

Druga stranka u postupku: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni sudac na temelju načela učinkovitosti, visoke razine zaštite potrošača u Uniji kojoj teži Direktiva 1999/44 (¹) ili pak drugih odredbi ili pravnih pravila prava Unije dužan po službenoj dužnosti ispitati je li kupac kod određenog ugovora potrošač u smislu članka 1. stavka 2. točke (a) Direktive 1999/44?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, vrijedi li isto iako spis ne sadrži nikakve (ili sadrži nedovoljne ili nesuglasne) informacije o činjenicama na temelju kojih bi sud mogao utvrditi svojstvo kupca?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, vrijedi li isto i u postupku povodom žalbe u kojem kupac kao žalbeni razlog protiv odluke prvostupanjskog suca nije istaknuo propust da se to u toj odluci (po službenoj dužnosti) ispita te je u njemu pitanje može li se kupca smatrati potrošačem izričito ostavljeno otvorenim?

4. Treba li Direktivu 1999/44 (odnosno članak 5.) smatrati kao pravno pravilo istovjetno nacionalnim pravnim pravilima koja u nacionalnom pravnom sustavu vrijede kao pravila javnog poretka?
5. Je li nizozemsko pravo, s obzirom na teret iznošenja tvrdnji o relevantnim činjenicama i teret dokazivanja kupca-potrošača u svezi s obvezom da (pravovremeno) istakne prigovor navodnog nedostatka isporučene robe, u suprotnosti s načelom učinkovitosti, visokom razinom zaštite potrošača unutar Unije kojoj teži Direktiva 1999/44 ili pak drugom odredbom ili pravim pravilom prava Unije?
6. Je li nizozemsko pravo, s obzirom na teret iznošenja tvrdnji i teret dokazivanja kupca-potrošača da roba nije u skladu s ugovorom, kao i da je ta nesukladnost postala očita u roku od šest mjeseci od isporuke, u suprotnosti s načelom učinkovitosti, visokom razinom zaštite potrošača unutar Unije kojoj teži Direktiva 1999/44 ili pak drugom odredbom ili pravim pravilom prava Unije? Koje je značenje izraza „svaki nedostatak koji postane očit” [neslužbeni prijevod] iz članka 5. stavka 3. Direktive 1999/44 i posebice u kojoj je mjeri kupac-potrošač dužan iznositi tvrdnje o činjenicama i okolnostima koje se odnose na nesukladnost (odnosno njezin uzrok)? Je li za to dovoljno da kupac-potrošač iznese svoje tvrdnje te u slučaju obrazloženog osporavanja dokaže da kupljena stvar ne funkcionira (dobro) ili on mora iznijeti tvrdnje i u slučaju obrazloženog osporavanja dokazati koji je nedostatak kupljene stvari (bio) uzrok tome da ona ne funkcionira (dobro)?
7. Igra li pri davanju odgovora na prethodna pitanja određenu ulogu i činjenica da je F. Faber angažirala odvjetnika za zastupanje u ovom postupku u oba stupnja?

(¹) Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, str. 12.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2013. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) — Marian Macikowski – Komornik Sądowy u svojstvu sudskog ovršitelja pri Sąd Rejonowy w Chojnicach protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Predmet C-499/13)

(2013/C 367/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marian Macikowski – Komornik Sądowy u svojstvu sudskog ovršitelja pri Sąd Rejonowy w Chojnicach

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Prethodna pitanja

- Je li s obzirom na sustav poreza na dodanu vrijednost koji počiva na Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹), a osobito u pogledu članka 9. i 193. u vezi s člankom 199. stavkom 1. točkom (g) dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o porezu na robe i usluge (ustawa o podatku od towarów i usług) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. 2011, br. 177., poz. 1054. s kasnijim izmjenama, u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u) koja uvodi iznimke od općih načela prava vezano za porez na dodanu vrijednost, ponajprije s obzirom na pravne subjekte koji su dužni utvrditi i naplatiti porez, uspostavljajući time pravni institut poreznog platca, tj. pravnog subjekta koji je za poreznog obveznika dužan utvrditi visinu poreza, naplatiti ga od poreznog obveznika i pravovremeno ga platiti poreznim tijelima?
- U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:
 - Je li s obzirom na načelo proporcionalnosti kao opće načelo prava Unije dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o PDV-u prema kojem, među ostalim, porez na isporuku nekretnina izvršenu putem sudske ovrhe na robu koja je vlasništvo dužnika ili se suprotno važećim propisima nalazi u njegovom posjedu, utvrđuje, naplaćuje i plaća sudski ovršitelj kojem je povjerenom provođenje mjera ovrhe, a koji kao porezni platac odgovara za neispunjenje ove obveze?
 - Je li s obzirom na članke 206., 250. i 252. Direktive 2006/112 i načelo neutralnosti koje iz njih proizlazi dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o PDV-u u skladu s kojom je porezni platac naveden u ovoj odredbi dužan utvrditi, naplatiti i platiti porez na dodanu vrijednost na isporuke robe izvršene putem ovrhe koje su vlasništvo poreznog obveznika ili se suprotno važećim propisima nalaze u njegovom posjedu, i to unutar poreznog razdoblja koje vrijedi za poreznog obveznika u visini iznosa koji predstavlja umnožak prihoda iz prodaje robe umanjenog za porez na dodanu vrijednost s odgovarajućom poreznom stopom, bez da se od tog iznosa odbija iznos pretporeza nastalog od početka poreznog razdoblja do datuma naplate poreza od poreznog obveznika?

(¹) (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).